

Pe data de 9 ianuarie 1800, din padurile de langa satul Saint-Serin din sudul Frantei, a aparut o creatura stranie. In ciuda faptului ca mergea in 2 picioare, pare mai degraba animal decat om, desi la scurta vreme s-a descoperit ca era un baiat in varsta de 11-12 ani. Vorbea doar prin urlete stridente care sunau ciudat. Se pare ca baiatul nu avea simtul igienei personale si se usura cand si acolo unde ii venea la indemana. A fost informata politia din localitate si a fost dus la un orfelinat. La inceput a incercat in mod constant sa evadeze, fiind prins cu oarecare dificultate. Refuza sa poarte haine, sfasiindu-le imediat ce erau puse pe el. Nimeni nu a venit sa il revende. Copilul a fost supus unui examen medical amanuntit, care nu a scos in evidenta vreo anomalie majora. Atunci cand i s-a aratat o oglinda, se pare ca a vazut imaginea, dar nu s-a recunoscut pe sine. Intr-o anumita ocazie a incercat sa treaca prin oglinda incercand a insfaca un cartof pe care l-a vazut in ea.

Dupa mai multe incercari, fara a intoarce capul, a luat cartoful intinzand mana peste umar. Un preot care l-a tinut sub observatie zilnica pe baiat,, a descris in acest mod incidentul cu cartoful: “toate aceste mici detalii si multe altele pe care le-am mai putea adauga, dovedesc ca acest copil nu este total lipsit de inteligenta, gandire si putere de judecata. Totusi, suntem obligati sa spunem ca in toate ipostazele, fara legatura cu necesitatile sale naturale sau cu satisfacerea apetitului sau, in el se poate vedea doar comportamentul animal. Daca poseda senzatii, acestea nu dau nastere nici unei idei. El nici macar nu le poate compara intre ele. S-ar putea crede ca nu exista legatura intre sufletul sau mintea si trupul sau.”

Ulterior baiatul a fost mutat la Paris si s-a incercat sistematic schimbarea lui “din fiara in om”. Efortul a fost doar partial incununat de succes. A fost invatat sa mearga la toaleta, a acceptat sa poarte haine si a invatat sa se imbrace singur. Totusi nu il interesau jucariile sau jocurile si nu a reusit niciodata sa stapaneasca mai mult de cateva cuvinte. Din cate ne putem da seama, pe baza descrierilor detaliate ale comportamentului si reactiilor sale, acest lucru nu are ca explicatie faptul ca ar fi fost intarziat mental.

El pare a fi refractar, fie incapabil sa deprinda graiul uman. A facut mici progrese si a murit in 1829 la varsta de aproximativ 40 de ani.

Ca o concluzie a inadaptarii lui sociale, experientele la care a fost supus copilul s-ar fi putut sa ii produca niste daune psihologice care sa-l fi impiedicat sa invete deprinderile pe care majoritatea copiilor le dobandesc la o varsta mult mai timpurie. Totusi intre aceasta istorie de caz si alte similare exista suficiente asemnari care sa sugereze cat de limitate ar fi facultatile noastre in absenta unei perioade extinse de socializare timpurie.

Daca vom trece peste fazele timpurii ale dezvoltarii copilului, vom avea posibilitatea de a intelege in profunzime procesele prin care pruncul devine in mod recognoscibil uman.